

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 14.3.2018.
COM(2018) 252 final

2018/0061 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

**o izmjeni Uredbe (EZ) br. 810/2009 o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik
o vizama)**

{SWD(2018) 77 final} - {SWD(2018) 78 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Zakonik o vizama temeljni je element zajedničke vizne politike: njime su utvrđeni usklađeni postupci i uvjeti za obradu zahtjeva za vizu i izdavanje viza. Najvažniji su ciljevi Zakonika o vizama, koji je stupio na snagu 5. travnja 2010., olakšavanje zakonitih putovanja i suzbijanje nezakonitog useljavanja, povećanje transparentnosti i pravne sigurnosti te jačanje postupovnih jamstava i jednakog postupanja prema podnositeljima zahtjeva za vizu.

Zakonikom o vizama predviđa se da Komisija Europskom Parlamentu i Vijeću dvije godine nakon početka primjene svih odredaba Uredbe dostavi evaluaciju njegove primjene. Komisija je predstavila svoju evaluaciju 1. travnja 2014. u izvješću¹ i popratnom radnom dokumentu službi². Na temelju te evaluacije Komisija je istog datuma donijela prijedlog³ preinake Zakonika o vizama u cilju pospješivanja putovanja u EU pojednostavnjenjima vizne politike (kojima se potiču turizam, trgovina, rast i zapošljavanje u EU-u) i usklađivanja primjene zajedničkih pravila. Međutim, nije došlo do napretka u pregovorima zbog razlika u stajalištima Europskog parlamenta i Vijeća. U međuvremenu je postalo očito da je zbog povećanih sigurnosnih i migracijskih izazova pristup iz 2014. zastario. Ti su čimbenici potaknuli Komisiju da u programu rada Komisije za 2018. najavi povlačenje svojeg prijedloga preinake⁴. Komisija će službeno povući svoj prijedlog u travnju 2018.

Iako ciljevi u pogledu migracija i sigurnosti postaju sve važniji, ne bi trebalo izgubiti iz vida činjenicu da velika većina podnositelja zahtjeva za vizu ne predstavlja sigurnosni i/ili migracijski rizik za EU već sa sobom donosi znatne koristi. Stoga je taj prijedlog usmjeren na pojednostavnjenje i poboljšanje operativnih aspekata postupka izdavanja viza uz vođenje računa o rezultatima pregovora o prijedlogu preinake Zakonika o vizama. Dodani su novi elementi koji su predstavljeni u Komunikaciji Komisije iz rujna 2017. o *provedbi Europskog migracijskog programa*⁵ i povezanim savjetovanjima, kao što su nužnost dostatnih financijskih sredstava za potporu obradi viza u državama članicama, jasna pravila za izdavanje viza za višekratni ulazak s dugim rokom valjanosti i važna uloga koju vizna politika može imati u politici ponovnog prihvata EU-a.

Prijedlog Komisije o reformi pravnog okvira Viznog informacijskog sustava (koji će biti predstavljen u proljeće 2018.) dodatno će povećati sigurnost i učinkovitost viznog postupka, osobito uzimanjem u obzir tehnološkog razvoja i njegova iskorištavanja u korist nadležnih tijela država članica i podnositelja zahtjeva u dobroj vjeri te će se ukloniti problem nedostataka informacija u nekim područjima, unaprijediti provjere osoba te povećati brzina i kvaliteta postupaka.

• Dosljednost s postojećim odredbama politike u određenom području

Zajednička vizna politika je skup usklađenih pravila kojima se uređuju:

¹ Izvješće Komisije Europskom parlamentu i Vijeću: Pametnija vizna politika za gospodarski rast. COM(2014)165 final.

² Evaluacija provedbe Uredbe (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama). SWD (2014)101 final.

³ COM(2014) 164 final.

⁴ COM(2017) 650 final, 24.10.2017., Prilog IV.

⁵ COM(2017)558 final.

- zajednički „vizni popisi” zemalja čijim su državljanima potrebne vize za putovanje u EU te onih čiji su državljani izuzeti od te obveze⁶;
- Zakonik o vizama kojim se utvrđuju postupci i uvjeti za izdavanje viza za kratkotrajni boravak;
- jedinstveni obrazac za naljepnice vize⁷ te
- VIS⁸ u kojem se evidentiraju svi zahtjevi za izdavanje vize te odluke država članica, uključujući osobne podatke, fotografije i otiske prstiju podnositelja zahtjeva.

Unatoč dodavanju novih elemenata, predloženim izmjenama neće se u bitnome izmijeniti Zakonik o vizama te on zadržava postojeća načela obrade zahtjeva za vizu.

• **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Predloženim se izmjenama, uz zadržavanje razine sigurnosti na vanjskim granicama i osiguravanje neometanog funkcioniranja schengenskog područja, olakšavaju zakonita putovanja te pojednostavnjuje pravni okvir u interesu država članica, npr. omogućivanjem fleksibilnijih pravila o konzularnoj suradnji. Zajedničkom viznom politikom treba i dalje pridonositi poticanju rasta, no ona bi trebala biti usklađena i s drugim politikama EU-a u vezi s vanjskim odnosima, trgovinom, obrazovanjem, kulturom i turizmom.

Međutim, izmijenjena situacija u pogledu migracija te povećana sigurnosna prijetnja u proteklom su godinama pomaknuli političku raspravu o schengenskom području općenito te naročito o viznoj politici prema ponovnoj procjeni odnosa migracijskih i sigurnosnih pitanja, ekonomskih potreba te vanjskih odnosa. Od objavljivanja evaluacije iz 2014. ciljevi sprečavanja nezakonite migracije i uklanjanja sigurnosnih rizika iz Zakonika o vizama dobili su na važnosti. Izmijenjeni politički kontekst značio je da je vizna politika došla u središte pozornosti kao sredstvo za ostvarenje napretka u odnosima s trećim zemljama, što je razvidno iz dosadašnjeg iskustva s liberalizacijom viznog režima.

Zbog toga se od EU-a tražilo da učinkovitije koristi viznu politiku u suradnji s trećim zemljama, osobito u području upravljanja migracijama. Europsko vijeće u lipnju 2017. pozvalo je na „ponovnu procjenu vizne politike za treće zemlje, prema potrebi”. To bi omogućilo postizanje stvarnog napretka u politici vraćanja i ponovnog prihvata uz vođenje računa o ukupnim odnosima Unije s predmetnim trećim zemljama. Budući da Zakonik o vizama nije donesen kao sredstvo pritiska u odnosima s pojedinim trećim zemljama, već radi standardiziranja postupaka izdavanja viza i uvjeta, on nije potpuno prilagođen novom političkom kontekstu. Komisija je prepoznala tu činjenicu u *Komunikaciji o provedbi Europskog migracijskog programa iz rujna 2017.* u kojem je navela da je „potrebno preispitati neka pravila o izdavanju vize (kao što su ona povezana s vizama s dugim rokom valjanosti i viznim pristojbama) kako bi se osiguralo da ona budu uključena u našu politiku ponovnog prihvata”. Mogućnosti zakonodavne primjene detaljno su prikazane u priloženoj procjeni učinka⁹.

⁶ Uredba (EZ) br. 539/2001 o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva, SL L 81, 21.3.2001., str. 1.

⁷ Uredba Vijeća (EZ) br. 1683/95 o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize, SL L 164, 14.7.1995., str. 1.

⁸ Uredba (EZ) br. 767/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o viznom informacijskom sustavu (VIS) i razmjeni podataka među državama članicama o vizama za kratkotrajni boravak (Uredba o VIS-u), SL L 218, 13.8.2008., str. 60.

⁹ SWD(2018) 77; sažetak; SWD(2018) 78.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Pravna je osnova ovog prijedloga članak 77. stavak 2. točka (a) Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Ovim se prijedlogom izmjenjuje Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama)¹⁰, koja se temeljila na ekvivalentnim odredbama Ugovora o osnivanju Europske zajednice, tj. članku 62. stavku 2. točki (a) i točki (b) podtočki ii.

• Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)

Člankom 77. stavkom 2. točkom (a) UFEU-a Uniju se ovlašćuje za razvijanje mjera koje se odnose na „zajedničku politiku za vize i druge dozvole za kratkotrajni boravak”.

Trenutačni je prijedlog u okviru područja utvrđenog tom odredbom. Cilj je još više razviti i poboljšati pravila iz Zakonika o vizama koja se odnose na uvjete i postupke izdavanja viza za planirani boravak na području država članica koji ne prelazi 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana. Taj cilj ne mogu u dovoljnoj mjeri ostvariti države članice jer samo Unija može izmijeniti postojeći akt Unije (Zakonik o vizama).

• Proporcionalnost

U članku 5. stavku 4. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) navodi se da sadržaj i oblik djelovanja Unije ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje ciljeva Ugovora. Oblik tog djelovanja bira se tako da se omogući postizanje cilja prijedloga i što učinkovitija provedba djelovanja.

Zakonik o vizama uspostavljen je 2009. Uredbom kako bi se osiguralo da se primjenjuje na isti način u svim državama članicama koje primjenjuju schengensku pravnu stečevinu. Predložena inicijativa predstavlja izmjenu Uredbe i stoga se mora provesti u obliku uredbe.

Kada je riječ o sadržaju, inicijativom su obuhvaćena poboljšanja postojeće Uredbe na temelju političkih ciljeva navedenih u prijedlogu preinake iz 2014. Proporcionalnost tri nova aspekta koji su dodani ocjenjuje se u priloženoj procjeni učinka¹¹; sažeto:

- predloženo povećanje vizne pristojbe proporcionalno je jer odgovara iznosu za koji bi se pristojba povećala od 2006. (kada je određena postojeća razina) na temelju opće stope inflacije na razini EU-a;
- predloženi standard na razini EU-a za kaskadni pristup vizama za višekratni ulazak proporcionalan je jer je u velikoj mjeri usklađen s postojećom praksom u nizu država članica te se može prilagoditi lokalnim okolnostima povoljnijim ili strožim pristupom te
- predložene mjere za poboljšanje suradnje u području ponovnog prihvata nezakonitih migranata proporcionalne su jer provedbu općeg mehanizma treba prilagoditi ciljanim, fleksibilnim i postupnim pristupom. One ne utječu na mogućnost odobravanja vize podnositelju zahtjeva već se odnose na određene olakšice u okviru postupka za izdavanje vize ili razinu vizne pristojbe.

¹⁰ Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama), SL L 243, 15.9.2009., str. 1.

¹¹ Točke 7.1., 7.2. i 7.3.

- **Odabir instrumenta**

Ovim se prijedlogom izmjenjuje Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama). Stoga odabrani pravni instrument može biti samo uredba.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENE UČINAKA

- **Savjetovanja s dionicima**

Savjetovanje sa zainteresiranim stranama obuhvaćeno je procjenom učinka¹² priloženom ovom prijedlogu.

- **Procjena učinka**

Ovaj je prijedlog potkrijepljen procjenom učinka s naglaskom na tri glavna problematična pitanja. Ostali elementi, koji su povezani s pojednostavnjenjem postupaka izdavanja viza ili pojašnjenjem i pojednostavnjenjem postojećih odredbi, preneseni su iz prijedloga preinake iz 2014.¹³ Većina se odnosi na postupovna pitanja koja ne ostavljaju mnogo prostora za razmatranje različitih opcija politike te stoga nisu detaljno proučeni u okviru procjene učinka.

Na temelju raspoloživih podataka i rezultata savjetovanja s dionicima te javnog savjetovanja procijenjeni su učinci sljedećih opcija politike:

Problematično pitanje 1.: nedovoljna financijska sredstva za obradu zahtjeva za vizu

- opcija 1.A: *status quo* – nepromijenjena zajednička vizna pristojba od 60 eura;
- opcija 1.B: nacionalne vizne pristojbe temeljene na administrativnim troškovima;
- opcija 1.C: povećanje zajedničke vizne pristojbe, uz različite podopcije: 80 eura, 100 eura, 120 eura ili kombinacija od 80 eura za vize za boravak do šest mjeseci te 120 eura za vize za višekratni ulazak koje vrijede od jedne do pet godina.

Najprihvatljivija opcija je blago povećanje zajedničke vizne pristojbe na 80 eura. To nije najučinkovitija opcija jer bi veće povećanje vizne pristojbe osiguralo više financijskih sredstava. Međutim, ono će dovesti do solidnog povećanja prihoda za države članice (+ 26 %) te će stoga poduprijeti cjelovitost postupka izdavanja viza i sigurnost schengenskog područja. Istodobno, umjereno povećanje (20 eura) neće imati odvratajući učinak na veliku većinu podnositelja zahtjeva za vizu, za koje to neće biti odlučujući čimbenik u usporedbi s cijenom avionskih karata za Europu i drugim putnim troškovima. Negativan učinak na ponašanje putnika i posljedično na turizam i putovanja bit će sveden na najmanju razinu. U usporedbi s drugim zemljama pristojba će ostati relativno niska i konkurentna.

Problematično pitanje 2.: ponovljeni postupci izdavanja viza za redovite putnike

- opcija 2.A: *status quo* – države članice određuju pristup izdavanju viza za višekratni ulazak s dugim rokom valjanosti;
- opcija 2.B: preporučena najbolja praksa;
- opcija 2.C: zajednički kaskadni pristupi vizama za višekratni ulazak s različitim podopcijama (opći kaskadni pristupi vizama za višekratni ulazak, opći i nacionalni

¹² SWD(2018) 77.

¹³ SWD (2014) 67 i SWD 68.

kaskadni pristupi vizama za višekratni ulazak, nacionalni kaskadni pristupi vizama za višekratni ulazak);

- opcija 2.D: standardna viza za višekratni ulazak s rokom valjanosti od dvije ili pet godina.

Najprihvatljivija opcija je univerzalni kaskadni pristup vizama za višekratni ulazak na razini EU-a i mogućnost prilagodbe kaskadnog pristupa određenim zemljama. Iako nije najučinkovitija opcija (u usporedbi s opcijama kojima bi se propisalo da se vize za višekratni ulazak s dugim rokom valjanosti izdaju kao standardne vize), u velikoj će se mjeri ostvariti cilj povećanja broja izdanih viza za višekratni ulazak s dugim rokom valjanosti. Osim toga, tom se opcijom minimalni standard primjenjiv na sve treće zemlje povezuje s mogućnošću povoljnijih rješenja za određene treće zemlje uz prilagodbu lokalnim okolnostima i migracijskom riziku. Zbog smanjenog broja postupaka izdavanja viza za podnositelje koji često putuju, smanjit će se troškovi za države članice i podnositelje zahtjeva. Istodobno će se nositeljima viza za višekratni ulazak omogućiti spontana putovanja čime se podupire konkurentnost turističke industrije EU-a.

Problematično pitanje 3.: nedostatne razine vraćanja nezakonitih migranata u neke zemlje podrijetla

- opcija 3.A: *status quo* – pristup Vijeća temeljen na paketu instrumenata (mehanizam kojim koordinira Vijeće kako bi unutar ograničenja postojećeg pravnog okvira primjenjivalo mjere povezane s postupcima izdavanja viza državljanima trećih zemalja koje ne surađuju u pogledu ponovnog prihvata);
- opcija 3.B: pozitivni poticaji u viznoj politici;
- opcija 3.C: negativni poticaji u viznoj politici s različitim podopcijama (najširi pristup usmjeren na sve putovnice od samog početka ili ciljani pristup u dvije faze: diplomatske i službene putovnice, zatim obične putovnice).

Najprihvatljivija opcija usmjerena je na negativne poticaje. Najveći učinak na promjenu stava vlada trećih zemalja prema suradnji s državama članicama u pogledu ponovnog prihvata nezakonitih migranata najvjerojatnije će imati negativne mjere u području viza, iako će ih možda trebati kombinirati s mjerama u drugim područjima politike kako bi se osigurao njihov puni uspjeh. Istodobno, fleksibilniji pristup kojim se prvo cilja na državne službenike ili opću populaciju najprikladniji je i proporcionalni pristup koji će imati najmanje negativnih posljedica za putovanja, gospodarske sektore te položaj i ugled EU-a.

U prijedlogu je zadržan ciljani pristup, no umjesto utvrđivanja dvofaznog pristupa u pravnom aktu, u tekstu se dopušta fleksibilnost u pogledu primjene mjera u praksi.

• **Temeljna prava**

Predloženim izmjenama poštuju se temeljna prava utvrđena u Povelji o temeljnim pravima Europske unije.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Predloženim izmjenama ne utječe se na proračun EU-a.

5. OSTALI DIJELOVI

• Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja

Budući da nakon objave evaluacije iz 2004. nije bilo znatnih izmjena Zakonika o vizama, njezini zaključci i dalje vrijede. Vidjeti i Prilog 4. priloženoj procjeni učinka.

Predložene izmjene odnose se na Zakonik o vizama čija je provedba također predmet evaluacije u okviru mehanizma za evaluaciju schengenske pravne stečevine u skladu s Uredbom Vijeća (EU) br. 1053/2013¹⁴, ne dovodeći u pitanje ulogu koju Komisija ima kao čuvarica Ugovora (članak 17. stavak 1. UEU-a).

• Posljedice različitih protokola priloženih Ugovorima i sporazuma o pridruživanju sklopljenih s trećim zemljama

Uredbom (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁵ utvrđuju se postupci i uvjeti za izdavanje viza za planirani boravak na području država članica koji ne prelazi 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana.

S obzirom na to da se pravna osnova za ovaj prijedlog nalazi u glavi V. trećeg dijela UFEU-a, primjenjuje se sustav „varijabilne geometrije” predviđen u protokolima o stajalištu Danske, Irske i Ujedinjene Kraljevine te schengenskom protokolu. Prijedlog se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini. Stoga treba uzeti u obzir posljedice za različite protokole i schengenske sporazume o pridruživanju u vezi s Danskom, Irskom i Ujedinjenom Kraljevinom, Islandom i Norveškom te Švicarskom i Lihtenštajnom. Isto tako treba uzeti u obzir i posljedice za različite akte o pristupanju. U uvodnim izjavama 18. – 26. ovog prijedloga detaljno se prikazuje položaj svake od tih država.

• Detaljno obrazloženje posebnih odredbi prijedloga

Članak 1. – Predmet i područje primjene

- Stavak 1. horizontalna izmjena: u cijelom je tekstu izbrisano upućivanje na „tranzit” kao svrhu putovanja zbog toga što se odustalo od umjetne razlike između tranzita i boravka (tranzit implicira boravak) (posebna viza za tranzit ukinuta je u Zakoniku o vizama donesenom 2009.).

Članak 2. – Definicije

- Stavak 2. točka (a): vidjeti objašnjenje pod člankom 1. stavkom 1.
- Stavak 7.: dodaje se upućivanje na odgovarajuću pravnu osnovu (Odluka br. 1105/2011).
- Stavak 11. briše se jer je suvišan s obzirom na to da je pojam „komercijalni posrednik” opisan u članku 45.
- Stavak 12.: dodaje se pojam „pomorac” kako bi se osiguralo da svo osoblje koje radi na brodovima uživa pogodnosti različitih pojednostavnjenih postupaka.

Članak 3. – Državljeni trećih zemalja kojima je potrebna zrakoplovno-tranzitna viza

¹⁴ Uredba Vijeća (EU) br. 1053/2013 od 7. listopada 2013. o uspostavi mehanizma evaluacije i praćenja za provjeru primjene schengenske pravne stečevine i stavljanju izvan snage Odluke Izvršnog odbora od 16. rujna 1998. o uspostavi Stalnog odbora za ocjenu i provedbu Schengena, SL L 295, 6.11.2013., str. 27.

¹⁵ Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (SL L 243, 15.9.2009., str. 1.).

- stavak 5. točke (b) i (c) dodaje se upućivanje na karipsko područje Kraljevine Nizozemske.

Članak 4. – Tijela koja su nadležna za sudjelovanje u postupcima vezanima za zahtjeve

- Stavak 2.: dodaje se upućivanje na novi članak 36.a kojim se omogućuje izdavanje viza na vanjskim granicama u okviru posebnog programa.

Članak 5. – Država članica nadležna za razmatranje i odlučivanje o zahtjevu

- Stavak 1. točka (b) mijenja se kako bi se zadržao samo jedan objektivan kriterij, tj. duljina boravka, za utvrđivanje države članice nadležne za razmatranje zahtjeva ako planirano putovanje obuhvaća više od jednog odredišta. Cilj je povećati jasnoću za podnositelje zahtjeva za vizu te izbjeći neslaganje država članica o nadležnosti.
- Osim toga, pojašnjuje se nadležnost u predmetima kada osoba mora napraviti nekoliko nepovezanih putovanja u različite države članica u kratkom roku pri čemu bi podnošenje zahtjeva za vizu za svako putovanje bilo ne samo nemoguće zbog vremenskih ograničenja, već bi predstavljalo i pretjerano opterećenje.

Članak 8. – Ugovori o zastupanju

- Briše se postojeći stavak 2. kako bi se osigurala puna odgovornost države članice zastupateljice za obradu zahtjeva za vizu u ime zastupane države članice, čime će se racionalizirati obrada zahtjeva za vizu u postupku zastupanja te uskladiti s načelom uzajamnog povjerenja na kojem se temelji schengenska pravna stečevina.
- U stavku 3. uređuje se prikupljanje i prijenos spisa i podataka među državama članicama u situacijama kada jedna država članica zastupa drugu isključivo radi prikupljanja zahtjeva i biometrijskih podataka.
- Stavak 4. mijenja se kako bi se uzelo u obzir brisanje mogućnosti da zastupana država članica zahtijeva da bude uključena u predmete koji se obrađuju u postupku zastupanja.
- U stavku 7. utvrđuje se najkraći rok u kojem zastupana država članica mora Komisiju obavijestiti o sklapanju ili prestanku ugovora o zastupanju.
- U stavku 8. predviđa se da država zastupateljica istovremeno obavješćuje države članice i nadležnu delegaciju EU-a o sklapanju ili prestanku ugovora o zastupanju.
- Dodaje se stavak 10. kako bi se spriječili produljeni prekid operacija i ručno izdavanje naljepnice vize.

Članak 9. – Praktične upute za podnošenje zahtjeva

- U stavku 1. produljuje se maksimalni rok za podnošenje zahtjeva na šest mjeseci kako bi se putnicima omogućilo da planiraju unaprijed i izbjegavaju vrhunac sezone; s obzirom na njihove posebne uvjete rada, pomorci mogu podnijeti zahtjev devet mjeseci prije planiranog putovanja. Utvrđen je minimalni rok za podnošenje zahtjeva kako bi se državama članicama omogućilo dovoljno vremena za primjerenu ocjenu zahtjeva te organizaciju posla.

- Stavak 4. izmijenjen je kako bi se razjasnila pravila o tome tko može podnijeti zahtjev u ime podnositelja te se upućuje na razliku između profesionalnih, kulturnih, sportskih i obrazovnih udruženja ili ustanova u odnosu na komercijalne posrednike.
- Stavak 5. premješten je iz prijašnjeg članka 40. stavka 4. i izmijenjen kako bi se naglasilo temeljno načelo da podnositelj mora osobno doći samo na jedno mjesto kako bi podnio zahtjev.

Članak 10. – Opća pravila za podnošenje zahtjeva

- Stavak 1. zamijenjen je novim tekstom kako bi se u obzir uzelo ukidanje općeg načela da svi podnositelji zahtjev moraju podnijeti osobno svaki put kad podnose zahtjev za vizu. Ova promjena ne dovodi u pitanje obveze država članica u skladu s Direktivom 2004/38/EZ, a posebno njezinim člankom 5. stavkom 2. Podnositelji moraju osobno doći u konzulat ili kod vanjskog pružatelja usluga radi uzimanja otisaka prstiju koji se pohranjuju u VIS-u.
- Stavak 2. briše se kao posljedica izmjene članka 1.

Članak 11. – Obrazac zahtjeva

- Stavak 1. mijenja se kako bi se uputilo na mogućnost ispunjavanja i potpisivanja obrasca zahtjeva elektroničkim putem.
- Dodaje se stavak 1.a kako bi se naglasilo da sadržaj elektroničkih obrazaca zahtjeva mora odgovarati sadržaju jedinstvenog obrasca zahtjeva iz Priloga I. te da se ne mogu dodavati nove stavke.
- Stavak 3. pojednostavnjen je kako bi se osiguralo da obrazac zahtjeva uvijek bude dostupan barem na službenom jeziku države članice za čiju se vizu podnosi zahtjev i na jeziku zemlje domaćina.
- Stavak 4. briše se zbog izmjena u stavku 3.

Članak 14. – Popratne isprave

- Stavak 4. mijenja se kako bi se pojasnio i dodatno uskladio sadržaj nacionalnih obrazaca za dokazivanje plaćanja troškova i/ili poziv.
- Stavak 5. mijenja se kako bi odgovarao povećanoj ulozi koju će imati lokalna schengenska suradnja (članak 48. stavak 1.).
- Dodan je stavak 5.a kako bi se uzele u obzir odredbe o provedbenim mjerama iz članka 52. stavka 2.

Članak 15. – Putno zdravstveno osiguranje

- U stavku 1. upućivanje na „dva” ulaska briše se kao posljedica brisanja istog upućivanja u članku 24. stavku 1.
- Stavak 2. mijenja se kako bi se pojasnilo da podnositelji zahtjeva za vizu za višekratni ulazak moraju predložiti dokaz o putnom zdravstvenom osiguranju samo za prvi planirani posjet.

Članak 16. – Vizna pristojba

- Stavak 1.: vizna pristojba povećala se sa 60 eura na 80 eura kako bi se osigurala bolja pokrivenost troškova država članica; time će se povećati sredstva država članica (+ 26 %) bez odvrćajućeg učinka za veliku većinu podnositelja zahtjeva za vizu, u usporedbi s putnim i ostalim troškovima. Uveden je mehanizam za procjenu potrebe za revidiranjem pristojbe svake dvije godine uzimajući u obzir kriterije kao što su stopa inflacije u EU-u. Time se omogućuju redovito praćenje i preispitivanje pristojbe, prema potrebi. Među ostalim, predloženo povećanje pristojbe omogućit će državi članici da održava odgovarajući broj konzularnog osoblja za obradu zahtjeva za vizu u roku određenom u članku 23.
- Stavak 2.: vizna pristojba za maloljetnike (6 – 12 godina starosti) povećat će se s 5 eura na 40 eura.
- Stavak 3. briše se jer je upućivanje na „upravne troškove” umjetno s obzirom na to da je istraživanje pokazalo da se točni upravni troškovi ne mogu izračunati. Nejasno upućivanje na redovita preispitivanja zamjenjuje se jasnijim mehanizmom preispitivanja u stavku 8.a.
- Stavak 4. točka (c): tekst se mijenja kako bi se osiguralo da su istraživači koji sudjeluju u seminarima/konferencijama također oslobođeni obveze plaćanja vizne pristojbe te se dodaje upućivanje na pravilnu pravnu osnovu.
- Stavak 5. briše se jer o općim mogućnostima oslobađanja od obveze plaćanja vizne pristojbe odlučuje na središnjoj razini i stoga nije moguća harmonizacija na lokalnoj razini.
- U novom stavku 8.a utvrđuje se mehanizam preispitivanja u redovitim (dvogodišnjim) intervalima te se upućuje na kriterije na kojima se to preispitivanje temelji.

Članak 17. – Pristojbe za usluge

- U stavku 1. briše se upućivanje na „dodatnu” pristojbu jer dovodi u zabludu.
- Stavak 3. briše se jer je iskustvo pokazalo da takvo lokalno usklađivanje pristojbi utvrđenih u općim ugovorima na središnjoj razini nije moguće.
- Dodaje se novi stavak 4.a kojim se vanjskim pružateljima usluga omogućuje da naplaćuju višu pristojbu za usluge koje pružaju u trećim zemljama čiji državljani moraju imati vizu i u kojima nije prisutna ni jedna država članica koja bi mogla prikupljati zahtjeve za vizu. Viša pristojba obuhvaća prijenos predmeta zahtjeva i vraćanje putne isprave u/iz konzulata u drugoj državi koji obrađuje predmet.
- Briše se stavak 5. jer države članice ne moraju zadržati mogućnost izravnog pristupa za podnošenje zahtjeva u konzulatima na mjestima gdje je za prikupljanje zahtjeva ovlašten vanjski pružatelj usluga. To ih ne sprječava da ponude mogućnost izravnog pristupa.

Članak 21. – Provjera uvjeta za ulazak i procjena rizika

- Stavak 3. točka (e) mijenja se kao posljedica izmjena članka 15. stavka 2.
- Stavak 4. mijenja se kako bi se pojasnila razlika između ranijih boravaka na temelju viza za kratkotrajni boravak i drugih vrsta viza ili dozvola boravka.

- Stavak 8. mijenja se kako bi se državama članicama omogućilo korištenje suvremenih sredstava komuniciranja za razgovor s podnositeljima zahtjeva umjesto da se od njih traži da osobno dođu u konzulat.

Članak 22. – Prethodno savjetovanje

- Stavak 2. mijenja se tako da se od država članica zahtijeva da na zahtjeve za savjetovanje odgovore što je prije moguće, a najkasnije u roku od sedam kalendarskih dana.
- Stavkom 3. propisuje se da države članice o zahtjevima za prethodno savjetovanje obavješćuju najkasnije 15 kalendarskih dana prije uvođenja mjere kako bi se podnositelje zahtjeva pravovremeno informiralo, a državama članicama omogućilo da se pripreme na tehničkoj razini.
- Stavak 5. briše se jer je zastario.

Članak 23. – Odlučivanje o zahtjevu

- Stavkom 1. propisuje se da je opći rok za donošenje odluke najviše deset dana. Prema informacijama pohranjenima u Viznom informacijskom sustavu prosječni je rok za donošenje odluke pet dana. Pojedine države članice namjerno primjenjuju kratke rokove za donošenje odluke kako bi privukle putnike, a prevelika odstupanja u rokovima za obradu dovode do „trgovanja vizama”. Predloženo povećanje vizne pristojbe omogućit će državama članicama da zadrže ili povećaju broj osoblja u konzulatima koje odlučuje o vizama kako bi osigurale da se odluke o vizama donose unutar krajnjeg roka.
- Stavak 2. mijenja se kako bi se najduži rok za odlučivanje o zahtjevima produljio na 45 dana te se briše njegova zadnja rečenica kao posljedica ukidanja odredbe kojom se zastupanoj državi članici omogućuje da od države zastupateljice traži da se s njom savjetuje o predmetima u kojima je zastupa (članak 8. stavak 4.).
- Stavak 3. briše se jer je rok od 60 kalendarskih dana za razmatranje zahtjeva za vizu za kratkotrajni boravak predug.
- U stavku 4. dodaje se nova točka (ba) kako bi se dodao navod o zrakoplovno-tranzitnoj vizi koji nedostaje u postojećem Zakoniku o vizama.
- Stavak 4. točka (d) briše se kao posljedica ukidanja odredbe kojom se dopušta savjetovanje sa zastupanom državom članicom; time se ukida zahtjev da se određeni predmeti s države članice zastupateljice prosljeđuju na rješavanje zastupanoj državi članici.

Članak 24. – Izdavanje jedinstvene vize

- U stavku 1. drugom podstavku prvoj rečenici briše se navod „dva ulaska” jer je suvišan – obuhvaćen je riječju „više” te bi mogao ograničiti izdavanje viza za višekratni ulazak.
- Treći podstavak briše se kao posljedica brisanja navoda „tranzit” u članku 1. stavku 1.

- Formulacija iz stavka 1. četvrtog podstavka postaje jasnija uklanjanjem navoda „dodatno” koji uzrokuje nesporazum u pogledu izračuna valjanosti putnog zdravstvenog osiguranja.
- Preoblikovanim stavkom 2. utvrđuju se opća pravila za postupno izdavanje viza za višekratni ulazak s dugim rokom valjanosti, tj. „kaskadni pristup”. Takva usklađena pravila onemogućit će „trgovanje vizama” i prijevarno ponašanje kad podnositelji zahtjeva nastoje sakriti istinsku državu članicu odredišta kako bi podnijeli zahtjev u konzulatu za koji se vjeruje da odobrava vize s najduljim rokom valjanosti.
- Dodaje se novi stavak 2.a kako bi se napravila razlika u odnosu na stavak 2. u slučajevima kad postoji razumna sumnja da će podnositelj zahtjeva moći ispunjavati uvjete za ulazak tijekom cijelog roka valjanosti vize.
- Dodaje se novi stavak 2.b kako bi se omogućila lokalna prilagodba „kaskadnog pristupa” i uzele u obzir lokalne okolnosti te migracijski i sigurnosni rizici.
- Dodaje se novi stavak 2.c kako bi se obuhvatili drugi slučajevi u kojima se podnositeljima zahtjeva može odobriti viza za višekratni ulazak s dugim rokom valjanosti.
- U novom stavku 2.d navode se postupci za donošenje takvih lokalnih „kaskadnih pristupa”. Ističe se potreba da se pri procjeni lokalne prilagodbe uzmu u obzir migracijski i sigurnosni rizici te suradnja treće zemlje u pogledu ponovnog prihvata nezakonitih migranata.

Članak 25.a – Suradnja u pogledu ponovnog prihvata

- Stavak 1.: opće odredbe o ograničenom broju popratnih isprava, vizna pristojba kako je utvrđena u članku 16. stavku 1., oslobođanje od plaćanja pristojbe za nositelje diplomatskih putovnica, desetodnevni rok za obradu i izdavanje viza za višekratni ulazak neće se primjenjivati na državljane trećih zemalja koje ne surađuju u pogledu ponovnog prihvata na temelju objektivnih i relevantnih kriterija. Konkretna način provedbe ograničavajućih mjera utvrdit će se u provedbenom aktu, na koji se upućuje u stavku 5.
- Stavak 2.: Komisija redovito procjenjuje suradnju trećih zemalja u pogledu ponovnog prihvata uzimajući u obzir niz pokazatelja.
- Stavak 3.: države članice mogu obavijestiti o velikim i trajnim praktičnim problemima u pogledu ponovnog prihvata s određenom trećom zemljom na temelju istih pokazatelja kao što su oni iz stavka 2.
- Stavak 4.: Komisija mora procijeniti obavijesti država članica u roku od jednog mjeseca.
- Stavak 5.: na temelju analize obavijesti država članica te ako smatra da je djelovanje potrebno, Komisija donosi provedbeni akt kojim se privremeno suspendiraju/primjenjuju relevantne odredbe (vidjeti stavak 1.) na sve državljane ili kategorije državljana predmetne treće zemlje.
- Stavak 6.: Komisija redovito procjenjuje djelotvornost suradnje treće zemlje u pogledu ponovnog prihvata radi prilagodbe ograničavajućih mjera ili njihova stavljanja izvan snage.
- Stavak 7.: najmanje šest mjeseci nakon stupanja na snagu provedbenog akta Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o napretku u suradnji u pogledu ponovnog prihvata.

Članak 27. – Ispunjavanje naljepnice vize

- Stavak 1. zamjenjuje se te se njime briše Prilog VII. o ispunjavanju naljepnice vize, a Komisiju se ovlašćuje da putem provedbenog akta utvrdi detaljne odredbe o ispunjavanju naljepnice vize.
- Stavak 2. mijenja se radi jačanja odredaba o napomenama država članica na naljepnici vize.
- Stavak 4. mijenja se kako bi se osiguralo da se samo vize za jedan ulazak mogu izdavati uz ručno ispunjavanje.

Članak 29. – Unošenje naljepnice vize

- Stavak 1. mijenja se kako bi se uzelo u obzir brisanje Priloga VIII.
- Umeće se stavak 1.a kako bi se Komisiju ovlastilo da provedbenim aktom donese radne upute o načinu unošenja naljepnice vize.

Članak 31. – Podaci o središnjim tijelima drugih država članica

- Stavak 2. mijenja se kako bi se osiguralo pravovremeno informiranje drugih država članica, u skladu s izmjenama članka 22. (prethodno savjetovanje).

Članak 32. – Odbijanje vize

- U stavku 1. točki (a) dodaje se nova podtočka ii.a kako bi se ispravio prethodni propust povezan sa zrakoplovnim tranzitom.
- Stavak 3. zamjenjuje se kako bi odražavao potrebu da države članice dostave detaljne informacije o žalbenim postupcima te da se takvim postupcima osigurava učinkovit pravni lijek (vidjeti presudu Suda EU-a u predmetu C-403/16).
- Stavak 4. briše se kao posljedica brisanja odredbe kojom se zahtijeva da se određeni predmeti s države članice zastupateljice prosljede na rješavanje zastupanoj državi članici.

Članak 36. – Vize koje se na vanjskoj granici izdaju pomorcima u tranzitu

- Stavak 2. briše se.
- Umeće se stavak 3. kako bi se Komisiju ovlastilo da provedbenim aktom donese radne upute za izdavanje viza pomorcima na granicama.

Članak 36.a – Vize čije je izdavanje zatraženo na vanjskoj granici u okviru posebnog programa

- Radi promicanja kratkotrajnih turističkih boravaka (u trajanju od najviše sedam dana), uvodi se nova odredba koja odstupa od općih pravila o izdavanju viza na vanjskim granicama. Države članice moći će izdavati vize na vanjskim granicama u okviru posebnih programa uz primjenu strogih kriterija te nakon izvješćivanja o organizacijskim modalitetima takvih programa i njihova objavljivanja. Detaljnim odredbama utvrđuju se zaštitne mjere u cilju smanjenja nezakonitih migracija i sigurnosnih rizika, osobito ograničavanjem trajanja takvih programa na četiri

mjeseca te ograničavanjem njihova područja primjene na državljane zemlje koja graniči s kopnenim graničnim prijelazom ili na državljane zemlje koja ima izravnu trajektnu vezu do pomorskoga graničnog prijelaza. Potrebno je uspostaviti odgovarajuće strukture u kojima posebno osposobljeno osoblje mora izvršiti potpunu provjeru ispunjenosti svih uvjeta za ulazak. Tako izdana viza valjana je samo na području države članice koja je izdala vizu i to samo za jedan ulazak i boravak od najviše sedam dana. Navedeni programi mogu se primijeniti samo na državljane trećih zemalja s kojima su sklopljeni sporazumi o ponovnom prihvatu i za koje nije aktiviran mehanizam iz članka 25.a.

Članak 37. – Organizacija odjela za vize

- Stavak 3. umeće se kako bi se omogućilo elektroničko ispunjavanje i smanjilo najkraće razdoblje arhiviranja.

Članak 38. – Sredstva za razmatranje zahtjeva i nadzor konzulata

- Umeće se novi stavak 1.a kako bi se osiguralo da se postupak obrade zahtjeva za vizu provodi u cijelosti i na odgovarajući način nadzire.

Članak 40. – Konzularna organizacija i suradnja

- Dodana su fleksibilnija pravila kojima se državama članicama omogućuju optimizacija resursa, proširenje konzularne mreže i razvoj suradnje.
- U stavku 1. druga rečenica je zastarjela i briše se jer podnošenje zahtjeva u konzulatima više nije temeljno načelo.
- Stavak 2. točka (b) preformulirana je kao posljedica brisanja prijašnjeg članka 41. i ukidanja eksternalizacije kao „posljednjeg sredstva”.

Članak 41. – Suradnja između država članica

- Taj se članak briše jer se utvrđene opcije nisu pokazale izvedivima. Revidirani članak 40. državama članicama omogućuje fleksibilniji pristup razvoju suradnje.
-

Članak 43. – Suradnja s vanjskim pružateljima usluga

- Stavak 3. briše se jer države članice nacrt općih ugovora s vanjskim pružateljima usluga u načelu izrađuju na središnjoj razini.
- U stavku 6. točki (a) dodaje se upućivanje na obvezne informacije koje treba pružiti podnositeljima.
- Stavak 6. točka (e) mijenja se kao posljedica izmjena članaka 10. i 40.
- Stavak 7. mijenja se kako bi se povećao raspon subjekata koji mogu sudjelovati u pozivima na podnošenje ponuda.
- Stavak 9. mijenja se kako bi se uzelo u obzir novo zakonodavstvo o zaštiti podataka te kako bi se osiguralo da nadzorna tijela država članica za zaštitu podataka nadziru poštuju li vanjski pružatelji usluga pravila o zaštiti podataka.

- Stavak 11. mijenja se kako bi se naglasilo da države članice moraju provjeriti pružaju li vanjski pružatelji usluga podnositeljima zahtjeva sve potrebne informacije u skladu s člankom 47. stavkom 1. te kako bi se osnažila obveza država članica da nadziru vanjske pružatelje usluga.
- Dodaje se novi stavak 11.a prema kojem države članice svake godine moraju obavijestiti Komisiju o svojoj suradnji s vanjskim pružateljima usluga i nadzoru nad tim pružateljima.

Članak 44. – Šifriranje i siguran prijenos podataka

- Stavci 1., 2. i 3. mijenjaju se kako bi se uzelo u obzir uklanjanje navoda iz članka 8. o sudjelovanju zastupane države članice.

Članak 45. – Suradnja država članica s komercijalnim posrednicima

- Stavak 1. mijenja se kao posljedica brisanja starog članka 2. stavka 11., odnosno definicije komercijalnog posrednika.
- Stavak 3. mijenja se jer se njime duplicira opće pravilo iz članka 21. stavka 3. točke (e) na temelju kojega se provjerava ima li podnositelj zahtjeva odgovarajuće putno zdravstveno osiguranje.

Članak 47.

- Stavak 1. točka (c) mijenja se kako bi se uzelo u obzir brisanje starog članka 41.

Članak 48. – Lokalna schengenska suradnja

- Stavak 1. preformuliran je radi pojašnjavanja obvezne prirode lokalne schengenske suradnje.
- Stavak 1.a prva rečenica te točke (a) i (b) mijenjaju se kako bi se u okviru lokalne schengenske suradnje predvidjela priprema usklađenih popisa popratnih isprava te lokalna provedba „kaskadnog pristupa” povezanog s vizama za višekratni ulazak.
- Stavak 2. briše se, a njegov se sadržaj umeće u stavak 1.a.
- Stavak 3. točka (a) mijenja se tako da se umjesto mjesečnog predviđa tromjesečno sastavljanje statističkih podataka o vizama na lokalnoj razini.
- Stavak 3. točka (b) mijenja se kako bi se naglasilo o kojim bi aspektima trebalo raspravljati i koje bi aspekte trebalo procijeniti u okviru lokalne schengenske suradnje.
- Stavak 6.a dodaje se tako da Komisija na temelju godišnjih izvješća koja se sastavljaju u okviru raznih modaliteta lokalne schengenske suradnje mora izraditi godišnje izvješće koje se podnosi Europskom parlamentu i Vijeću.
- Članak 50. briše se kao posljedica brisanja priloga VII., VIII. i IX. Preostali prilozi izmijenit će se nakon završetka cijelog zakonodavnog postupka.

Članci 50.a i 50.b – Izvršavanje delegiranih ovlasti i hitni postupak

- Ti se članci dodaju kako bi se u obzir uzele odredbe članka 290. UFEU-a.

Članak 51. – Upute za praktičnu primjenu Zakonika o vizama

- Taj se članak mijenja kako bi se uzele u obzir odredbe iz članka 52. stavka 2.

Članak 52. – Odborski postupak

- Taj se članak zamjenjuje kako bi se uzele u obzir odredbe kojima se uređuje izvršavanje provedbenih ovlasti Komisije u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

Članak 2. – Praćenje i evaluacija

Riječ je o standardnim odredbama o praćenju i evaluaciji pravnih instrumenata.

Članak 3. – Stupanje na snagu

- Stavci 1., 2. i 4.: riječ je o standardnim klauzulama o stupanju na snagu i izravnoj primjenjivosti. Primjena Uredbe odgađa se za [šest mjeseci] nakon stupanja na snagu.

Prilozi

- Prilog I. (obrazac zahtjeva) zamjenjuje se radi pojednostavnjenja i pojašnjenja sadržaja.
- Prilog V. (dozvole boravka koje izdaju pojedine treće zemlje, a čiji su nositelji izuzeti od obveze posjedovanja zrakoplovno-tranzitne vize) zamjenjuje se ažuriranim informacijama.
- Prilog VI. (standardni obrazac za obrazlaganje odbijanja, poništenja ili ukidanja vize) zamjenjuje se kako bi se predvidjele detaljnije informacije o razlozima odbijanja i postupcima žalbe na negativne odluke.
- Prilozi VII., VIII. i IX. brišu se.
- Prilog X. (popis minimalnih zahtjeva koje treba uključiti u ugovor o suradnji s vanjskim pružateljima usluga) zamjenjuje se kako bi se dodalo više pojedinosti o određenim aspektima koje treba obuhvatiti pravnim instrumentom.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**o izmjeni Uredbe (EZ) br. 810/2009 o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 77. stavak 2. točku (a),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹⁶,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Zajednička politika Europske unije o vizama za kratkotrajni boravak sastavni je dio uspostave područja bez unutarnjih granica. Vizna politika trebala bi ostati ključno sredstvo za pospješivanje turističkih i poslovnih aktivnosti te pomoći u sprečavanju sigurnosnih rizika i rizika od nezakonitih migracija u Uniju.
- (2) Unija bi trebala provoditi svoju viznu politiku u okviru suradnje s trećim zemljama, ali i u cilju uspostave bolje ravnoteže između migracijskih i sigurnosnih pitanja, ekonomskih potreba i vanjskih odnosa općenito.
- (3) Uredbom (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁷ utvrđuju se postupci i uvjeti za izdavanje viza za planirani boravak na području država članica koji ne prelazi 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana.
- (4) Postupak podnošenja zahtjeva za vizu trebao bi biti što jednostavniji za podnositelje zahtjeva. Trebalo bi razjasniti koja je država članica nadležna za razmatranje zahtjeva za vizu, posebno kada se planira boravak u više država članica. Kad je to moguće, države članice trebale bi omogućiti elektroničko popunjavanje i podnošenje obrazaca zahtjeva. Trebalo bi utvrditi rokove za različite faze postupka, posebno kako bi se putnicima omogućilo planiranje unaprijed i izbjegavanje vrhunca sezone u konzulatima.
- (5) Države članice ne bi trebale biti obvezne zadržati mogućnost izravnog pristupa za podnošenje zahtjeva u konzulatu na mjestima gdje je vanjski pružatelj usluga ovlašten za prikupljanje zahtjeva za vizu u njegovo ime, ne dovodeći u pitanje obveze koje su

¹⁶ SL C , , str. .

¹⁷ Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (SL L 243, 15.9.2009., str. 1.).

državama članicama propisane Direktivom 2004/38/EZ¹⁸, osobito njezinim člankom 5. stavkom 2.

- (6) Viznom pristojbom trebalo bi se osigurati dovoljno financijskih sredstava za pokrivanje troškova obrade vize, uključujući odgovarajuće strukture i dovoljan broj osoblja da se osigura kvalitetno i cjelovito razmatranje zahtjeva za vizu. Iznos vizne pristojbe trebalo bi revidirati svake dvije godine na temelju objektivnih kriterija.
- (7) Kako bi se osiguralo da državljani trećih zemalja kojima je potrebna viza mogu podnijeti zahtjev za vizu u svojoj zemlji boravišta čak i ako u njoj ni jedna država članica ne prikuplja zahtjeve, vanjskim pružateljima usluga trebalo bi omogućiti da pruže potrebnu uslugu uz naplatu pristojbe koja prelazi opći najviši iznos.
- (8) Ugovore o zastupanju trebalo bi pojednostavniti te bi trebalo izbjegavati prepreke sklapanju takvih ugovora između država članica. Država članica zastupateljica trebala bi biti nadležna za cjelokupnu obradu zahtjeva za vizu, bez sudjelovanja zastupane države članice.
- (9) Kako bi se smanjilo administrativno opterećenje za konzulate država članica te omogućilo nesmetano putovanje osobama koje često ili redovito putuju, trebalo bi izdavati vize za višekratni ulazak s dugim rokom valjanosti u skladu s objektivno utvrđenim zajedničkim kriterijima koje ne bi trebale biti ograničene na određene svrhe putovanja ili kategorije podnositelja zahtjeva.
- (10) S obzirom na različite lokalne okolnosti, posebice u pogledu migracijskih i sigurnosnih rizika, te s obzirom na odnose Unije s određenim zemljama, diplomatske misije i konzularni uredi država članica na pojedinačnim lokacijama trebali bi procijeniti potrebu za prilagodbom općih odredaba kako bi se omogućila povoljnija ili stroža primjena. Kad je riječ o povoljnijim pristupima izdavanju viza za višekratni ulazak s dugim rokom valjanosti, trebalo bi posebice uzeti u obzir postojanje trgovinskih sporazuma kojima se uređuje mobilnost poslovnih ljudi te suradnju treće zemlje u pogledu ponovnog prihvata nezakonitih migranata.
- (11) Ako neke treće zemlje ne surađuju u pogledu ponovnog prihvata svojih državljana uhićenih u nezakonitoj situaciji i ako s tim trećim zemljama ne postoji uspješna suradnja u postupku vraćanja, trebalo bi pribjeći restriktivnoj i privremenoj primjeni određenih odredaba Uredbe (EZ) br. 810/2009 u okviru transparentnog mehanizma i na temelju objektivnih kriterija kako bi se poboljšala suradnja predmetne treće zemlje u pogledu ponovnog prihvata nezakonitih migranata.
- (12) Podnositelji kojima je viza odbijena trebali bi imati pravo žalbe kojom bi se u određenoj fazi postupka morao osigurati učinkovit pravni lijek. Detaljnije informacije o razlozima odbijanja i postupcima žalbe na negativne odluke trebalo bi pružiti u obavijesti o odbijanju.
- (13) Izdavanje viza na vanjskim granicama trebalo bi ostati iznimka. Međutim, radi promicanja kratkotrajnih turističkih boravaka države članice trebale bi biti ovlaštene izdavati vize na vanjskim granicama na temelju privremenih programa pri čemu bi trebalo obavijestiti o organizacijskim mehanizmima tih programa te ih objaviti. Takvi bi programi trebali imati ograničeno područje primjene te biti usklađeni s općim pravilima za obradu zahtjeva za vizu. Valjanost izdanih viza trebala bi se ograničiti na područje države članice koja ih izdaje.

¹⁸ Direktiva Vijeća 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, SL L 229, 29.6.2004., str. 35.

- (14) Lokalna schengenska suradnja presudna je za usklađenu primjenu zajedničke vizne politike i za pravilnu procjenu migracijskih i sigurnosnih rizika. Suradnju diplomatskih misija i konzularnih ureda država članica na pojedinačnim lokacijama te njihovu razmjenu informacija trebale bi koordinirati delegacije Unije. One bi trebale procijeniti praktičnu primjenu određenih odredaba s obzirom na lokalne okolnosti i migracijski rizik.
- (15) Države članice trebale bi pomno i kontinuirano nadzirati rad vanjskih pružatelja usluga radi osiguravanja usklađenosti s pravnim instrumentom kojim se uređuju odgovornosti povjerene vanjskom pružatelju usluga. Države članice trebale bi svake godine Komisiju izvijestiti o suradnji s vanjskim pružateljima usluga te o nadzoru nad njima. Države članice trebale bi osigurati da cijeli postupak obrade zahtjeva za vizu te suradnju s vanjskim pružateljima usluga nadzire izaslano osoblje.
- (16) Trebalo bi utvrditi fleksibilna pravila kako bi se državama članica omogućilo optimalno dijeljenje resursa i proširenje konzularne mreže. Suradnja među državama članicama („schengenski vizni centri”) može se provoditi u bilo kojem obliku prilagođenom lokalnim prilikama u cilju povećanja geografske pokrivenosti konzularnom mrežom, smanjenja troškova država članica, povećanja vidljivosti Unije i poboljšanja usluga koje se nude podnositeljima zahtjeva za vizu.
- (17) Elektronički sustavi za podnošenje zahtjeva za vizu koje su razvile države članice podnositeljima zahtjeva i konzulatima olakšavaju podnošenje zahtjeva. Trebalo bi razviti zajedničko rješenje koje omogućuje potpunu digitalizaciju uz puno oslanjanje na novija pravna i tehnološka postignuća.
- (18) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji (UEU) i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije (UFEU), Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje. S obzirom na to da ova Uredba predstavlja daljnji razvoj schengenske pravne stečevine u skladu s odredbama glave IV. trećeg dijela Ugovora o osnivanju Europske zajednice, Danska, u skladu s člankom 4. tog protokola, mora odlučiti u roku od šest mjeseci od donošenja ove Uredbe hoće li je prenijeti u svoje nacionalno pravo.
- (19) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ¹⁹. Ujedinjena Kraljevina stoga ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe i ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.
- (20) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Irska ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ²⁰. Irska stoga ne sudjeluje u donošenju Uredbe, ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.
- (21) U pogledu Islanda i Norveške ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih država provedbi, primjeni i razvoju

¹⁹ Odluka Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine (SL L 131, 1.6.2000., str. 43.).

²⁰ Odluka Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u provedbi nekih odredbi schengenske pravne stečevine (SL L 64, 7.3.2002., str. 20.).

schengenske pravne stečevine²¹, koje pripadaju području iz članka 1. točke B Odluke Vijeća 1999/437/EZ²².

- (22) U pogledu Švicarske ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine²³, koje pripadaju području iz članka 1. točke B Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2008/146/EZ²⁴.
- (23) U pogledu Lihtenštajna ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu sklopljenom između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, koje pripadaju području iz članka 1. točke B Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2011/350/EU²⁵ o sklapanju tog protokola.
- (24) U pogledu Cipra ova Uredba predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je s njom na koji drugi način povezan u smislu članka 3. stavka 12. Akta o pristupanju iz 2003.
- (25) U pogledu Bugarske i Rumunjske ova Uredba predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je s njom na koji drugi način povezan u smislu članka 4. stavka 12. Akta o pristupanju iz 2005.
- (26) U pogledu Hrvatske ova Uredba predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je s njom na koji drugi način povezan u smislu članka 4. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2011.
- (27) Uredbu (EZ) br. 810/2009 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,
- DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 810/2009 mijenja se kako slijedi:

- (1) u članku 1. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:
- „1. Ova Uredba utvrđuje postupke i uvjete za izdavanje viza za planirani boravak na području država članica koji ne prelazi 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana.”;
- (2) Članak 2. mijenja se kako slijedi:

²¹ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

²² Odluka Vijeća od 17. svibnja 1999. o određenim aranžmanima za primjenu Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 176, 10.7.1999., str. 31.).

²³ SL L 53, 27.2.2008., str. 52.

²⁴ Odluka Vijeća 2008/146/EZ od 28. siječnja 2008. o sklapanju, u ime Europske zajednice, Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 53, 27.2.2008., str. 1.).

²⁵ Odluka Vijeća od 7. ožujka 2011. o sklapanju Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pristupanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, u vezi s ukidanjem kontrola na unutarnjim granicama i kretanju osoba, u ime Europske unije (SL L 160, 18.6.2011., str. 19.).

- (a) u točki 2. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:
„(a) planiranog boravka na području država članica u trajanju od najviše 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana; ili”;
- (b) točka 7. zamjenjuje se sljedećim:
„7. ‚priznata putna isprava’ znači putna isprava koju je jedna ili više država članica priznala u svrhu prelaska vanjskih granica i unošenja viza u skladu s Odlukom br. 1105/2011/EU Europskog parlamenta i Vijeća²⁶.”;
- (c) točka 11. briše se;
- (d) dodaje se sljedeća nova točka:
„12. ‚pomorac’ znači svaka osoba koja je zaposlena, uzeta u službu ili koja radi u bilo kojem svojstvu na pomorskom brodu ili brodu koji plovi u međunarodnim unutarnjim vodama.”;
- (3) u članku 3. stavku 5. točke (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:
„(b) državljani trećih zemalja koji imaju valjanu dozvolu boravka koju je izdala država članica koja ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe ili država članica koja još ne primjenjuje u potpunosti odredbe schengenske pravne stečevine ili državljani trećih zemalja koji imaju jednu od valjanih dozvola boravka iz Priloga V. koju je izdala Andora, Kanada, Japan, San Marino ili Sjedinjene Američke Države kojom se nositelju jamči bezuvjetan ponovni prihvat, ili imaju dozvolu boravka za karipsko područje Kraljevine Nizozemske, (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius i Saba);
(c) državljani trećih zemalja koji imaju valjanu vizu za državu članicu koja ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ili za državu članicu koja još ne primjenjuje u potpunosti odredbe schengenske pravne stečevine, ili za zemlju koja je stranka Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru, ili za Kanadu, Japan ili Sjedinjene Američke Države, ili nositelji valjane vize za karipsko područje Kraljevine Nizozemske (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius i Saba), kad putuju u zemlju koja je izdala vizu ili koju drugu treću zemlju ili kad se nakon što su iskoristili vizu vraćaju iz zemlje koja je izdala vizu;”;
- (4) u članku 4. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:
„2. Iznimno od stavka 1., tijela nadležna za provjere osoba mogu razmatrati zahtjeve i o njima odlučivati na vanjskim granicama država članica u skladu s člancima 35., 36. i 36.a.”;
- (5) u članku 5. stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:
„(b) ako posjet uključuje više od jednog odredišta, ili ako se planira više odvojenih posjeta u razdoblju od dva mjeseca, država članica čije je državno područje glavno odredište posjeta u smislu duljine boravka, izračunate u danima; ili”;
- (6) članak 8. mijenja se kako slijedi:
(a) stavak 2. briše se;
(b) stavci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

²⁶

Odluka br. 1105/2011/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o popisu putnih isprava koje nositelju omogućuju prijelaz vanjskih granica i u koje se može upisati viza, te o uspostavi mehanizma za uspostavu tog popisa. SL L 287, 4.11.2011., str. 9.

„3. Ako je zastupanje ograničeno na prikupljanje zahtjeva, prikupljanje i prosljeđivanje spisa i podataka zastupanoj državi članici provodi se u skladu s mjerodavnim pravilima o sigurnosti i zaštiti podataka.

4. Država članica zastupateljica i zastupana država članica sklapaju bilateralne ugovore. Tim se ugovorima:

(a) točno navodi trajanje takvog zastupanja, ako je privremeno, te postupci za njegovo okončanje;

(b) mogu, posebno kada zastupana država članica ima konzulat u konkretnoj trećoj zemlji, predvidjeti odredbe o osiguravanju prostorija i osoblja te plaćanjima zastupane države članice.”;

(c) stavci 7. i 8. zamjenjuju se sljedećim:

„7. Zastupana država članica obavještuje Komisiju o ugovorima o zastupanju ili prestanku takvih ugovora, najkasnije jedan mjesec prije njihova stupanja na snagu ili prestanka, osim u slučajevima više sile.

8. Konzulat države članice zastupateljice obavještuje, istovremeno s obavješću iz stavka 7., konzulate drugih država članica i delegaciju Europske unije na konkretnom konzularnom području o ugovorima o zastupanju ili prestanku takvih ugovora.

(d) dodaje se sljedeći novi stavak:

„10. U slučaju produljenih tehničkih problema zbog više sile država članica traži da je na određenoj lokaciji zastupa druga država članica za sve ili neke kategorije podnositelja zahtjeva za vizu.”;

(7) članak 9. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Zahtjevi se mogu podnijeti najranije šest mjeseci, a za pomorce koji obavljaju svoje dužnosti najranije devet mjeseci prije početka planiranog posjeta, te u pravilu najkasnije 15 kalendarskih dana prije početka planiranog posjeta.”;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

(c) „4. Ne dovodeći u pitanje članak 13., zahtjeve mogu podnijeti:

(a) podnositelji;

(b) akreditirani komercijalni posrednici iz članka 45.;

(c) profesionalna, kulturna, sportska ili obrazovna udruženja ili ustanove u ime svojih članova.”;

(d) dodaje se sljedeći novi stavak:

„5. Od podnositelja se ne smije tražiti da se osobno pojavi na više od jednog mjesta radi podnošenja zahtjeva.”;

(8) članak 10. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Podnositelji zahtjev podnose osobno radi uzimanja otisaka prstiju u skladu s člankom 13. stavcima 2. i 3. te stavkom 7. točkom (b).”;

(b) stavak 2. briše se;

(9) članak 11. mijenja se kako slijedi:

(a) prva rečenica stavka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Svaki je podnositelj dužan priložiti potpun ručno ili elektronički ispunjen i vlastoručno ili elektronički potpisan obrazac zahtjeva, kako je navedeno u Prilogu I.”;

(b) umeće se sljedeći novi stavak 1.a:

„1.a Sadržaj elektroničke verzije obrasca zahtjeva, ako se primjenjuje, utvrđen je u Prilogu I.”;

(c) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

(d) „3. Obrazac mora biti dostupan najmanje na sljedećim jezicima:

(a) službenom jeziku/jezicima države članice za koju se viza traži; i

(b) službenom jeziku/jezicima zemlje domaćina.

Uz jezik/jezike iz točke (a), obrazac može biti dostupan na bilo kojem drugom službenom jeziku/jezicima institucija Europske unije.”;

(e) stavak 4. briše se;

(10) članak 14. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„4. Države članice mogu zatražiti od podnositelja da podnesu dokaz o plaćanju troškova ili privatnom smještaju ili oba ispunjavanjem obrasca koji sastavlja svaka država članica. Taj obrazac posebno navodi:

(a) je li njegova svrha dokaz o plaćanju troškova ili privatnom smještaju;

(b) je li sponzor/osoba koja poziva fizička osoba, trgovačko društvo ili organizacija;

(c) osobne podatke i podatke za kontakt sponzora/osobe koja poziva;

(d) ime podnositelja zahtjeva;

(e) adresu smještaja;

(f) trajanje i svrhu boravka;

(g) eventualne obiteljske veze sa sponzorom/osobom koja poziva;

(h) informacije potrebne na temelju članka 37. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 767/2008.

Osim službenog/službenih jezika države članice, obrazac mora biti sastavljen na barem još jednom drugom službenom jeziku institucija Unije. Uzorak obrasca dostavlja se Komisiji.

5. Konzulati država članica u sklopu lokalne schengenske suradnje iz članka 48. procjenjuju provedbu uvjeta iz stavka 1. kako bi uzeli u obzir lokalne okolnosti te migracijske i sigurnosne rizike.”;

(b) umeće se sljedeći novi stavak 5.a:

„5.a Ako je to potrebno kako bi se u obzir uzele lokalne okolnosti iz članka 48., Komisija provedbenim aktima donosi usklađeni popis popratnih isprava koji će se upotrebljavati u svakom konzularnom području. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 52. stavka 2.”;

(11) članak 15. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Podnositelji zahtjeva za jedinstvenu vizu za jedan ulazak dokazuju da imaju odgovarajuće i valjano putno zdravstveno osiguranje koje pokriva sve troškove koji mogu nastati u vezi s: vraćanjem u domovinu iz zdravstvenih razloga, hitnom medicinskom pomoći i hitnim bolničkim liječenjem ili smrti tijekom njihova boravka na području država članica.”;

(b) u stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„2. Podnositelji zahtjeva za jedinstvenu vizu za višekratni ulazak dokazuju da imaju odgovarajuće i valjano putno zdravstveno osiguranje koje pokriva razdoblje prvog planiranog posjeta.”;

(12) članak 16. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Podnositelji plaćaju viznu pristojbu od 80 eura.

2. Djeca od šeste do dvanaeste godine plaćaju viznu pristojbu od 40 eura.”;

(b) umeće se sljedeći novi stavak 2.a:

„2.a Vizna pristojba od 160 eura primjenjuje se ako Komisija tako odluči u skladu s člankom 25.a stavkom 5.”;

(c) stavak 3. briše se;

(d) u stavku 4. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) istraživači iz trećih zemalja, kako je određeno Direktivom Vijeća 2005/71/EZ²⁷, koji putuju u svrhu provođenja znanstvenog istraživanja ili sudjelovanja na znanstvenom seminaru ili konferenciji.”;

(e) u stavku 5. briše se drugi podstavak;

(f) umeće se sljedeći novi stavak:

„8.a Komisija svake dvije godine procjenjuje potrebu za preispitivanjem iznosa viznih pristojbi iz članka 16. stavaka 1., 2. i 2.a uzimajući u obzir objektivne kriterije, kao što su opća stopa inflacije u EU-u koju objavljuje Eurostat i ponderirana prosječna plaća državnih službenika država članica te, ako je potrebno, delegiranim aktima mijenja iznos viznih pristojbi.”;

(13) članak 17. mijenja se kako slijedi:

(a) prva rečenica stavka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Vanjski pružatelj usluga iz članka 43. može naplaćivati pristojbu za uslugu.”;

(b) stavak 3. briše se;

(c) umeće se sljedeći novi stavak 4.a:

„4.a Iznimno od stavka 4., pristojba za uslugu ne smije prelaziti iznos vizne pristojbe u trećim zemljama čijim je državljanima potrebna viza ako ni jedna država članica nema konzulat u svrhu prikupljanja zahtjeva za vizu.” ;

(d) stavak 5. briše se;

²⁷

Direktiva Vijeća 2005/71/EZ od 12. listopada 2005. o posebnom postupku za ulazak državljanina trećih zemalja u svrhu znanstvenog istraživanja (SL L 289, 3.11.2005., str. 15.).

- (14) članak 21. mijenja se kako slijedi:
- (a) u stavku 3. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:
„(e) ako je primjenjivo, da podnositelj zahtjeva ima odgovarajuće i valjano putno zdravstveno osiguranje koje pokriva razdoblje planiranog boravka ili, ako se podnosi zahtjev za jedinstvenu vizu za višekratni ulazak, razdoblje prvog planiranog posjeta.”;
 - (b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:
„4. Ako je primjenjivo, konzulat provjerava duljinu prethodnih i planiranih boravaka, kako bi provjerio da podnositelj zahtjeva nije prešao najdulje trajanje odobrenog boravka na području država članica, neovisno o mogućim boravcima odobrenima nacionalnom vizom za dugotrajni boravak ili dozvolom boravka.”;
 - (c) stavak 8. zamjenjuje se sljedećim:
„8. Tijekom razmatranja zahtjeva konzulati mogu u opravdanim slučajevima obaviti razgovor s podnositeljem i zatražiti dodatne isprave.”;
- (15) članak 22. mijenja se kako slijedi:
- (a) stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:
„2. Središnja tijela s kojima se savjetuje u svakom slučaju daju odgovor što je prije moguće, a najkasnije sedam kalendarskih dana nakon zahtjeva za savjetovanje. Ako ne odgovore u tom roku, to znači da nemaju razloga usprotiviti se izdavanju vize.
3. Države članice obavješćuju Komisiju o uvođenju ili ukidanju zahtjeva za prethodno savjetovanje u pravilu najkasnije 15 kalendarskih dana prije početka njegove primjene. Ti se podaci dostavljaju i u sklopu lokalne schengenske suradnje na određenom području nadležnosti.”;
 - (b) stavak 5. briše se;
- (16) članak 23. mijenja se kako slijedi:
- (a) stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:
„1. O zahtjevima se odlučuje u roku do 10 kalendarskih dana od datuma podnošenja zahtjeva koji je dopušten u skladu s člankom 19.
To se razdoblje može produljiti na najviše 45 kalendarskih dana u pojedinačnim slučajevima, posebno kada je potrebno zahtjev dodatno razmotriti.”;
 - (b) stavak 3. briše se;
 - (c) stavak 4. mijenja se kako slijedi:
 - i. umeće se sljedeća nova točka (ba):
„(ba) izdavanju zrakoplovno-tranzitne vize u skladu s člankom 26.; ili”;
 - ii. točka (d) briše se;
- (17) članak 24. mijenja se kako slijedi:
- (a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:
 - i. u drugom podstavku, prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:
„Viza se može izdati za jedan ili više ulazaka.”
 - ii. treći podstavak briše se;

– iii. četvrti podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ne dovodeći u pitanje članak 12. točku (a), rok valjanosti vize za jednokratni ulazak uključuje dodatno razdoblje od 15 kalendarskih dana.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Vize za višekratni ulazak s dugim rokom valjanosti izdaju se sa sljedećim rokovima valjanosti, osim ako bi valjanost vize bila dulja od valjanosti putne isprave:

(a) s rokom valjanosti od godinu dana, pod uvjetom da je podnositelj dobio i zakonito koristio tri vize unutar prethodne dvije godine;

(b) s rokom valjanosti od dvije godine, pod uvjetom da je podnositelj dobio i zakonito koristio prethodnu vizu za višekratni ulazak s rokom valjanosti od godinu dana;

(c) s rokom valjanosti od pet godina, pod uvjetom da je podnositelj dobio i zakonito koristio prethodnu vizu za višekratni ulazak s rokom valjanosti od dvije godine.”;

(c) umeće se sljedeći novi stavak:

„2.a Iznimno od stavka 2., rok valjanosti izdane vize može se u pojedinačnim slučajevima skratiti ako postoji opravdana sumnja da će uvjeti za ulazak biti ispunjeni u cijelom razdoblju.

2.b Iznimno od stavka 2., konzulati država članica u sklopu lokalne schengenske suradnje iz članka 48., procjenjuju treba li pravila za izdavanje viza za višekratni ulazak iz stavka 2. prilagoditi kako bi se uzeli u obzir lokalne okolnosti te migracijski i sigurnosni rizici te donijeti povoljnija ili restriktivnija pravila u skladu sa stavkom 2.d.

2.c Iznimno od stavka 2., viza za višekratni ulazak s rokom valjanosti do pet godina može se izdati podnositeljima koji su dokazali potrebu ili opravdali namjeru da često i/ili redovito putuju pod uvjetom da su dokazali svoje poštenje i pouzdanost, osobito zakonitim korištenjem prethodnih viza, svoju financijsku situaciju u zemlji podrijetla ili svoju stvarnu namjeru da napuste područje država članica prije isteka vize koju su zatražili.

2.d Komisija prema potrebi na temelju procjene iz stavka 2.b provedbenim aktima donosi pravila o uvjetima za izdavanje viza za višekratni ulazak iz stavka 2. koja će se primjenjivati u svakom konzularnom području kako bi se uzeli u obzir lokalne okolnosti, migracijski i sigurnosni rizici te suradnja treće zemlje u ponovnom prihvatu nezakonitih migranata uzimajući u obzir pokazatelje iz članka 25.a stavka 2. te cjelokupni odnos te treće zemlje s Unijom. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 52. stavka 2.”;

(18) umeće se sljedeći novi članak:

„Članak 25.a

Suradnja u pogledu ponovnog prihvata

1. Članak 14. stavak 6., članak 16. stavak 1. i stavak 5. točka (b), članak 23. stavak 1. i članak 24. stavak 2. ne primjenjuju se na kategorije podnositelja, koji su državljani treće zemlje za koju se smatra da ne surađuje u dovoljnoj mjeri s državama članicama u ponovnom prihvatu nezakonitih migranata na temelju relevantnih i objektivnih podataka u skladu s ovim člankom. Ovim se člankom ne dovode u pitanje ovlasti dodijeljene Komisiji na temelju članka 24. stavka 2.d.

2. Komisija redovito ocjenjuje suradnju trećih zemalja u ponovnom prihvatu uzimajući u obzir posebice sljedeće pokazatelje:

(a) broj odluka o vraćanju izdanih osobama koje nezakonito borave na području država članica iz predmetne treće zemlje;

(b) broj stvarno vraćenih osoba kojima je izdana odluka o vraćanju kao postotak broja odluka o vraćanju izdanih državljanima predmetne treće zemlje uključujući, prema potrebi, na temelju sporazuma Unije o ponovnom prihvatu ili bilateralnih sporazuma o ponovnom prihvatu, broj državljana trećih zemalja koji su prošli kroz njezino državno područje;

(c) broj zahtjeva za ponovni prihvati koje je treća zemlja prihvatila kao postotak broja takvih zahtjeva koji su joj podneseni.

3. Država članica može obavijestiti Komisiju i o velikim i trajnim praktičnim problemima u suradnji s trećom zemljom u pogledu ponovnog prihvata nezakonitih migranata na temelju istih pokazatelja kao što su oni navedeni u stavku 2.

4. Komisija ispituje svaku obavijest poslanu u skladu sa stavkom 3. u roku od jednog mjeseca.

5. Ako na temelju analize iz stavaka 2. i 4. utvrdi da zemlja ne surađuje dovoljno i da je stoga potrebno poduzeti mjere, Komisija može, uzimajući u obzir i cjelokupne odnose Unije s predmetnom trećom zemljom, donijeti provedbeni akt u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 52. stavka 2.:

(a) o privremenoj suspenziji primjene članka 14. stavka 6., članka 16. stavka 5. točke (b), članka 23. stavka 1. ili članka 24. stavka 2. ili nekih ili svih tih odredaba na sve državljane predmetne treće zemlje ili na određene kategorije tih državljana, ili

(b) o primjeni vizne pristojbe iz članka 16. stavka 2.a na sve državljane predmetne treće zemlje ili na određene kategorije tih državljana.

6. Komisija na temelju pokazatelja iz stavka 2. redovito procjenjuje može li se utvrditi da je suradnja s određenom trećom zemljom u pogledu ponovnog prihvata nezakonitih migranata znatno poboljšana te, uzimajući u obzir i cjelokupne odnose Unije s predmetnom trećom zemljom, može odlučiti staviti provedbeni akt iz stavka 5. izvan snage ili ga izmijeniti.

7. Najmanje šest mjeseci nakon stupanja na snagu provedbenog akta iz stavka 5. Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o napretku ostvarenom u suradnji s navedenom trećom zemljom u pogledu ponovnog prihvata.”;

(19) članak 27. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Komisija provedbenim aktima utvrđuje detaljne odredbe o ispunjavanju naljepnice vize. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 52. stavka 2.

2. Države članice mogu dodati nacionalne podatke u rubriku „napomene” na naljepnici vize. Tim se podacima ne ponavljaju obvezni podaci utvrđeni prema postupku iz stavka 1. niti se navodi posebna svrha putovanja.”;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Naljepnica vize za jednokratni ulazak može se ispunjavati ručno samo u slučaju tehničkih problema zbog više sile. Ručno ispunjena naljepnica vize ne smije se mijenjati.”;

(20) članak 29. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Tiskana naljepnica vize unosi se u putnu ispravu.”

(b) umeće se sljedeći novi stavak:

„1.a Komisija provedbenim aktima donosi detaljne upute o unošenju naljepnice vize. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 52. stavka 2.”;

(21) članak 31. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice obavješćuju Komisiju o uvođenju ili ukidanju zahtjeva za takve informacije najmanje 15 kalendarskih dana prije početka njegove primjene. Podaci se dostavljaju i u sklopu lokalne schengenske suradnje na određenom području nadležnosti.”;

(b) stavak 4. briše se;

(22) članak 32. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točki (a) umeće se sljedeća podtočka (ii.a):

„ii.a ne opravda svrhu i uvjete planiranog zrakoplovnog tranzita;”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Podnositelji kojima je viza odbijena imaju pravo žalbe kojom se u određenoj fazi postupka mora osigurati učinkovit pravni lijek. Žalbe se ulažu protiv države članice koja je donijela konačnu odluku o zahtjevu, a u skladu s nacionalnim pravom te države članice. Države članice dostavljaju podnositelju detaljne informacije o postupanju u slučaju žalbe, kako je navedeno u Prilogu VI.”;

(c) stavak 4. briše se;

(23) članak 36. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. briše se;

(b) umeće se sljedeći novi stavak:

„2.a Komisija provedbenim aktima donosi radne upute za izdavanje viza pomorcima na granici. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 52. stavka 2.”;

(24) umeće se sljedeći novi članak:

„Članak 36.a

Vize čije je izdavanje zatraženo za vanjskoj granici u okviru posebnog programa

1. U cilju promicanja kratkotrajnih turističkih boravaka i podložno uvjetima navedenima u ovom članku, država članica može odlučiti privremeno dopustiti podnošenje zahtjeva za vizu na određenim kopnenim ili pomorskim graničnim

prijelazima osobama koje ispunjavaju uvjete ulaska utvrđene u članku 6. stavku 1. Uredbe (EU) br. 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća²⁸.

2. Trajanje programa ograničeno je na četiri mjeseca u svakoj kalendarskoj godini, a kategorije korisnika jasno su definirane i isključuju državljane trećih zemalja koji ulaze u kategoriju osoba za koju je potrebna prethodna konzultacija u skladu s člankom 22. i osobe koje ne borave u zemlji koja graniči s kopnenim graničnim prijelazom ili zemlji koja ima izravnu trajektnu vezu do pomorskog graničnog prijelaza. Navedeni programi primjenjuju se samo na državljane trećih zemalja s kojima su sklopljeni sporazumi o ponovnom prihvatu i za koje Komisija nije donijela odluku u skladu s člankom 25.a stavkom 5.

3. Predmetna država članica uspostavlja odgovarajuće strukture i raspoređuje posebno osposobljeno osoblje za obradu zahtjeva za vizu i obavljanje svih provjera i procjena rizika kako je utvrđeno u članku 21.

4. Viza izdana u okviru posebnog programa omogućuje samo jedan ulazak, vrijedi samo za područje države članice koja ju je izdala i njome se odobrava boravak od najdulje sedam kalendarskih dana. Rok valjanosti vize ne uključuje dodatno razdoblje.

5. Ako je viza u okviru posebnog programa odbijena na vanjskoj granici, država članica ne može dotičnom nositelju vize nametnuti obveze iz članka 26. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma.

6. Države članice obavješćuju Komisiju o svim programima najkasnije šest mjeseci prije početka njihove provedbe. U obavijesti se navode kategorije korisnika, geografsko područje primjene, organizacijski mehanizmi programa i mjere predviđene radi osiguravanja usklađenosti s uvjetima iz ovog članka.

Komisija tu obavijest objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

7. Tri mjeseca nakon završetka programa predmetna država članica podnosi detaljno provedbeno izvješće Komisiji. Izvješće sadržava podatke o broju zatraženih, izdanih i odbijenih viza (uključujući državljanstvo predmetnih osoba), trajanju boravka i stopi odlaska (uključujući državljanstvo osoba koje nisu napustile područje države članice po isteku vize).”;

(25) u članku 37. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Konzulati država članica vode arhiv zahtjeva u papirnatom ili elektroničkom obliku. Svaki pojedinačni predmet sadržava relevantne informacije kojima se, prema potrebi, može rekonstruirati kontekst odluke o zahtjevu.

Pojedinačni predmeti zahtjeva čuvaju se najmanje jednu godinu od datuma odluke o zahtjevu iz članka 23. stavka 1. ili, u slučaju žalbe, do završetka žalbenog postupka.”;

(26) U članku 38. umeće se sljedeći novi stavak:

„1.a Države članice osiguravaju da cijeli postupak, uključujući suradnju s vanjskim pružateljima usluga, nadzire izaslano osoblje kako bi se osigurala cjelovitost svih faza postupka.” ;

²⁸

Uredba (EU) br. 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL L 77, 23.3.2016., str. 1.).

(27) članak 40. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 40.

Konzularna organizacija i suradnja

1. Svaka je država članica nadležna za organizaciju postupaka u vezi sa zahtjevima.
2. Države članice dužne su:
 - (a) opremiti konzulate i tijela nadležna za izdavanje viza na granicama potrebnom opremom za uzimanje biometrijskih podataka, kao i urede počasnih konzula, u kojima ih koriste radi uzimanja biometrijskih podataka u skladu s člankom 42.;
 - (b) surađivati s jednom ili više država članica na temelju ugovora o zastupanju ili bilo kojeg drugog oblika konzularne suradnje.
3. Država članica može surađivati i s vanjskim pružateljem usluga u skladu s člankom 43.
4. Države članice obavješćuju Komisiju o svojoj konzularnoj organizaciji i suradnji na svakoj konzularnoj lokaciji.
5. U slučaju prestanka suradnje s drugim državama članicama, države članice osiguravaju neprekinuto obavljanje potpune usluge.”;

(28) članak 41. briše se;

(29) članak 43. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 3. briše se;
- (b) stavak 6. mijenja se kako slijedi:
 - i. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) dostavljanje općih informacija o zahtjevima za vizu, u skladu s člankom 47. stavkom 1. točkama od (a) do (c), i obrascima zahtjeva.”;
 - ii. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) vođenje rasporeda termina za podnositelje, ako je primjenjivo, u konzulatu ili kod vanjskog pružatelja usluga.”;
- (c) stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Pri odabiru vanjskog pružatelja usluga predmetna država članica provjerava pouzdanost i solventnost organizacije ili društva te osigurava da nema sukoba interesa. Provjera uključuje, prema potrebi, potrebne dozvole, upis u trgovački registar, statute i bankovne ugovore.”;
- (d) stavak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„9. Države članice odgovorne su za poštovanje pravila o zaštiti osobnih podataka i osiguravaju da nadzorna tijela za zaštitu podataka nadziru vanjskog pružatelja usluga u skladu s člankom 51. stavkom 1. Uredbe (EU) 2016/679.”;
- (e) stavak 11. mijenja se kako slijedi:
 - i. „(a) opće informacije o kriterijima, uvjetima i postupcima za podnošenje zahtjeva za vizu, kako je utvrđeno u članku 47. stavku 1.

točkama (a), (b) i (c), i sadržaj obrazaca zahtjeva koje vanjski pružatelj usluga daje podnositeljima.”;

– ii. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„U tom cilju konzulat/konzulati države članice/država članica redovito, a najmanje svakih šest mjeseci, provodi/provode nasumične kontrole prostorija vanjskog pružatelja usluga. Države članice mogu se dogovoriti da će podijeliti teret tog redovitog praćenja.”;

(f) umeće se sljedeći novi stavak:

„11.a Do 1. siječnja svake godine države članice izvješćuju Komisiju o suradnji s vanjskim pružateljima usluga i nadzoru nad njima (kako je navedeno u Prilogu X. točki C) na globalnoj razini.”;

(30) članak 44. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 44.

Šifriranje i siguran prijenos podataka

1. U slučaju suradnje među državama članicama i suradnje s vanjskim pružateljem usluga i obraćanja počasnim konzulima, predmetna država članica/države članice osiguravaju da su podaci u potpunosti šifrirani, bilo da se prenose elektronički ili fizički na elektroničkom mediju za pohranu podataka.

2. U trećim zemljama koje zabranjuju šifriranje podataka koji se elektronički prenose predmetna država članica/države članice ne smiju dopustiti elektronički prijenos podataka.

U tom slučaju predmetna država članica/države članice osiguravaju da elektronički podaci budu fizički preneseni u obliku koji je u cijelosti šifriran i pohranjen na elektroničkom mediju posredstvom konzularnog službenika države članice ili, kada bi takav prijenos zahtijevao nerazmjerne ili neopravdane mjere, na drugi siguran i osiguran način, primjerice posredstvom priznatih izvođača s iskustvom u prijenosu osjetljivih isprava i podataka u toj trećoj zemlji.

3. U svim slučajevima razina sigurnosti koja je potrebna za prijenos treba se prilagoditi osjetljivoj prirodi podataka.”;

(31) članak 45. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice mogu prihvatiti da zahtjeve podnose privatna upravna agencija, prijevozno poduzeće ili putna agencija, primjerice organizator putovanja ili prodavatelj na malo (komercijalni posrednici), ali ne i da uzimaju biometrijske podatke.”

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Akreditirani komercijalni posrednici moraju se redovno nadzirati nasumičnim provjerama koje uključuju razgovore uživo ili telefonske razgovore s podnositeljima, provjerama putovanja i smještaja, te kad god se smatra potrebnim, provjerama isprava koje se odnose na povratak skupine.”;

(32) u članku 47. stavku 1. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) gdje se zahtjev može podnijeti (nadležni konzulat ili vanjski pružatelj usluga);”;

(33) članak 48. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Konzulati država članica i delegacije Unije surađuju svaki u okviru svoje nadležnosti kako bi osigurali usklađenu primjenu zajedničke vizne politike uzimajući u obzir lokalne okolnosti.

U tom cilju Komisija u skladu s člankom 5. stavkom 3. Odluke Vijeća 2010/427²⁹ izdaje delegacijama Unije upute za obavljanje relevantnih koordinacijskih zadaća predviđenih ovim člankom.”;

(b) umeće se sljedeći novi stavak:

„1.a Države članice i Komisija surađuju posebice na:

(a) pripremi usklađenog popisa popratnih isprava koje podnositelji trebaju dostaviti, uzimajući u obzir članak 14.;

(b) pripremi provedbe na lokalnoj razini članka 24. stavka 2. o izdavanju viza za višekratni ulazak;

(c) osiguravanju zajedničkog prijevoda obrasca zahtjeva, ako je to potrebno;

(d) izradi popisa putnih isprava koje izdaje zemlja domaćin te njegovu redovitom ažuriranju;

(e) izradi zajedničkog informativnog letka;

(f) nadziranju, ako je potrebno, provedbe odstupanja predviđenih člankom 25.a stavcima 5. i 6.”;

(c) stavak 2. briše se;

(d) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

(e) „3. Države članice u sklopu lokalne schengenske suradnje razmjenjuju sljedeće informacije:

(a) tromjesečne statističke podatke o jedinstvenim vizama, vizama s ograničenom područnom valjanošću i zrakoplovno-tranzitnim vizama koje su zatražene, izdane i odbijene;

(b) informacije u pogledu procjene migracijskog i/ili sigurnosnog rizika, posebice o:

i. socioekonomskoj strukturi zemlje domaćina;

ii. izvorima informacija na lokalnoj razini, uključujući one o socijalnoj sigurnosti, zdravstvenom osiguranju, poreznim evidencijama, i prijavama ulazaka-izlazaka;

iii. korištenju lažnih ili krivotvorenih dokumenata;

iv. rutama nezakonitih migracija;

v. trendovima u prijevartnom ponašanju;

vi. trendovima u odbijanju viza;

(c) informacije o suradnji s prijevoznim agencijama;

²⁹

Odluka Vijeća 2010/427/EU od 26. srpnja 2010. o utvrđivanju ustroja i rada Europske službe za vanjsko djelovanje, SL L 201, 3.8.2010., str. 30.

(d) informacije o osiguravajućim društvima koja nude odgovarajuće putno zdravstveno osiguranje, uključujući provjeravanje vrste pokrića i mogući udio vlastitog sudjelovanja.”;

(f) umeće se sljedeći novi stavak:

„6.a Godišnje izvješće izrađuje se za svako konzularno područje svake godine do 31. prosinca. Na osnovi tih izvješća Komisija sastavlja godišnje izvješće o stanju lokalne schengenske suradnje koje se dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću.”;

(34) članak 50. briše se;

(35) umeću se sljedeći novi članci:

„Članak 50.a

Izvršavanje delegiranih ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 16. stavka 8.a dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 16. stavka 8.a. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 16. stavka 8.a stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 50.b

Hitni postupak

1. Delegirani akti doneseni na temelju ovog članka stupaju na snagu bez odgode i primjenjuju se sve dok nije podnesen nikakav prigovor u skladu sa stavkom 2. Prilikom priopćenja delegiranog akta Europskom parlamentu i Vijeću navode se razlozi za primjenu hitnog postupka.

2. Europski parlament ili Vijeće mogu podnijeti prigovor na delegirani akt u skladu s postupkom iz članka 50.a stavka 5. U takvom slučaju Komisija bez odgode stavlja dotični akt izvan snage nakon što joj Europski parlament ili Vijeće priopći svoju odluku o podnošenju prigovora.”;

(36) članci 51. i 52. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 51.

Upute za praktičnu primjenu ove Uredbe

Komisija provedbenim aktima donosi radne upute o praktičnoj primjeni odredaba ove Uredbe. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 52. stavka 2.

Članak 52.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže odbor (Odbor za vize). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
 2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.”;
- (37) Prilog I. zamjenjuje se tekstom iz Priloga I. ovoj Uredbi;
- (38) Prilog V. zamjenjuje se tekstom iz Priloga II. ovoj Uredbi;
- (39) Prilog VI. zamjenjuje se tekstom iz Priloga III. ovoj Uredbi;
- (40) prilozi VII., VIII. i IX. brišu se;
- (41) tekst iz Priloga IV. ovoj Uredbi zamjenjuje Prilog X.

Članak 2.

Praćenje i evaluacija

1. Tri godine nakon [datuma stupanja na snagu ove Uredbe] Komisija izrađuje izvješće o ocjeni primjene ove Uredbe. Ta sveukupna ocjena uključuje razmatranje rezultata postignutih ciljeva i provedbe odredaba ove Uredbe.
2. Komisija prosljeđuje ocjenu iz stavka 1. Europskom parlamentu i Vijeću. Na temelju ocjene Komisija dostavlja, ako je potrebno, odgovarajuće prijedloge.

Članak 3.

1. Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
 2. Primjenjuje se od [šest mjeseci nakon dana stupanja na snagu].
- Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu,

*Za Europski parlament
Predsjednik*

*Za Vijeće
Predsjednik*